Enderrock | ?Vicent Xavier Contrí | Actualitzat el 09/03/2021 a les 13:30

Vienna: «Fan falta més cançons que parlen d'Alacant com a part de l'imaginari col·lectiu»

El duet del Vinalopó mitjà ens desvela com sona «Un altre aire» i els detalls del nou disc, 'Tot allò que una vesprada morí amb les bicicletes'



Vienna | Andrea Catalán

Pau Castillo i Arturo Pérez Deltell són **Vienna**, el duet alacantí que pren el nom anglès de la capital d'Àustria. Després d'enregistrar l'EP *Hem trobat un pis per a llogar* (LCM Records, 2020), on van posar unes bases sòlides sobre les quals se sustenta el seu projecte pop, arriba l'esperat primer llarga durada, *Tot allò que una vesprada morí amb les bicicletes* (LCM Records, 2021). Emparentat musicalment amb **Manel** i sobretot amb **Els Jóvens**, el grup aspira a assaltar les llistes d'èxits. L'àlbum veurà la llum a finals d'aquest mes, però abans, descobrim les primeres notes d'un dels temes que el configuren, "Un altre aire", que publicaran íntegre divendres amb la col·laboració de **Malifeta**.

Hi ha un salt ambiciós en el disc respecte a l'EP. Quins patrons heu seguit per afrontar la gravació?
Arturo Pérez Deltell (veu i guitarra): El criteri ha estat la música que hem escoltat, la que ens agrada escoltar i la que ens agradaria escoltar. Al disc hem volgut transmetre els nostres gustos amb les cançons que fem, perquè al final tot són influències. Ningú no crea res des de zero. I les

col·laboracions han estat sobretot de persones que coneixíem i amb les quals teníem bon *feeling*, que entenien la idea de la música que fem. Després, pot coincidir que algunes co?laboracions siguen més comercials que altres, però ho hem fet perquè eixe estil ens agrada.

Enmig de tant de mestissatge a l'escena ha sorgit el pop de Vienna. Com ha estat la vostra història?
Pau Castillo (baix i ukelele): Jo vinc d'eixa escena de la música en valencià, perquè tocava en grups de mestissatge. Estava bé, però formava part del *boom*. N'hi ha molt i de tan variat que si vols triomfar amb una proposta nova és molt difícil perquè altres ja ho fan molt bé. Quan els dos vam començar a quedar per a tocar va sorgir una motivació, com quan tocava per primera vegada el baix als 14 anys. Llavors em muntava les meues pe?lícules, i ara feia temps que no em passava. Quan anàvem de concert als *pubs* la gent demanava una versió d'**Obrint Pas** o de **La Gossa Sorda**, i vaig arribar a pensar que sempre era el mateix.

A.P.D: Amb **Vienna** ha eixit la música pop i no sabem si triomfarà o no. Ens agrada i punt.

Entre els col·laboradors heu convidat Pep Mirambell, d'Els Jóvens. Què ha significat aquest grup per a vosaltres, que amb poc temps ha deixat una empremta tan notable entre el públic i la crítica?

P.C: Per a nosaltres dos, els amics i la gent que coneixem, **Els Jóvens** van ser un esclafit que ens va rebentar el cap. Hem begut de la seua font d'una manera evident.

A.P.D: Són un referent.



Vienna Foto: Andrea Catalán

EL POP D'AQUÍ

Quines són les vostres influències?
P.C: Tenim molta influència de **Manel**, però sobretot d'**Els Jóvens**. Encara que haja estat un grup de curta durada, ha estat molt intens! Jo vaig tenir una època en què em sabia fins i tot quan tossia Pep en el disc. Era obsessiu. Tot el que musicalment van crear ens va semblar tan pur i xulo que... els adorem! Cada cop que ens trobem li diem "Aneu a tornar?", i respon "No". "Doncs ja ho intentaré a la pròxima", li contestem.

A.P.D: En una entrevista que ens van fer al programa *Territori sonor* d'À Punt Ràdio vam coincidir també amb el baixista d'**Els Jóvens**, Blai Vanyó. En acabar vam dir: "Ens acomiadem **Vienna** i que tornen **Els Jóvens**".

Viena és la capital d'Àustria, la ciutat on Mozart va triomfar i la seu d'una gran orquestra filharmònica... Quina relació hi ha amb Monòver i Petrer al Vinalopó Mitjà?
P.C: Segur que no són com Viena! [Riuen] I això que no hi hem estat mai!

A.P.D: Les Valls del Vinalopó tenen una identitat pròpia dins la idiosincràsia del sud del País Valencià. És la part més cap a l'oest dels Països Catalans on es parla valencià; es pot comprovar si es fa una línia al mapa amb un regle. Culturalment i musicalment ens hem de preocupar perquè ens arriben les coses en valencià, i això és possible perquè hi ha gent i es fa xarxa. Quan hi ha algú que vol escoltar música en valencià tots anem a una per ajudar-lo. En tot cas, ja fa temps que tot és més normal. També hi ha ajudat l'èxit que ha tingut la cantant **Samantha**, que és nascuda a Beniarrés i formava part del grup **Cactus**, al programa televisiu *Operación Triunfo*.

Vienna ha sentit el caliu de la gent del seu entorn per gravar el primer disc?
A.P.D: Jo personalment, sí, perquè tenia molts prejudicis. Quan algú ens demanava que li ensenyàrem la nostra música pensava que no els agradaria. I em sorprenia quan em responien que els interessava eixe tipus de música en valencià. Al remat és pop! La majoria de gent ens ha comentat que fins ara tot el que havia sentit en valencià era música mestissa amb la xirimita. Penso que el problema principal és que fins ara s'havia considerat la música en valencià com un gènere.

P.C: A mi m'ha passat a l'inrevés. Com que venia d'eixe tipus de formacions ha sorprès que ara siguem un duet i que tot sigui samplejat. He estat molt de temps en el rotllo de la música, jo no he notat eixe salt, eixe canvi.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=MOwogYhUJYU
Vosaltres reivindiqueu els vostres orígens i fins i tot la ciutat d'Alacant.
P.C: Sí, sempre. Som proAlacant a tope. Monòver i Petrer estan a vint quilòmetres de la capital i hi anem sovint. Recorde que quan vaig sentir **Feliu Ventura** amb "Alacant per interior" o quan **El Diluvi** va traure "Alacant, bandera clara" m'hi sentia molt identificat. Fan falta més cançons com aquestes.

A.P.D: De fet, nosaltres ens considerem més d'Alacant que valencians. Identitàriament som alacantins i de les Valls del Vinalopó. Molt pocs artistes, per no dir pràcticament ningú, havien fet una cançó parlant explícitament d'Alacant com a part de l'imaginari col·lectiu. Estic convençut que Alacant és la ciutat perfecta per a viure-hi. No és massa gran, l'ambient m'encanta i el clima és ideal.

UN JOC DE MIRALLS
La producció del disc ha anat a càrrec de Pepe Bernabé. Què heu buscat per definir la sonoritat de Vienna?
A.P.D: Pepe Bernabé és amic meu de tota la vida. Vam gravar el disc al seu estudi, Sótano Records, de Monòver. De fet, els darrers estius anàvem al seu estudi, fèiem unes cerveses i enregistràvem allò que eixia. Aquesta vegada hem fet el mateix però de manera més professional. No hem quedat només per a fer el capullo i emborratxar-nos, que també [Riuen]. A més, hi ha dues cançons, "Tira'm a mi la culpa" i "Alacant o el pop d'aquí", que han estat mesclades als

Malamute Estudio de Xirivella per Tono Hurtado, de **Tardor**, amb qui ja vam gravar el primer EP. Amb aquest disc en la producció volíem concretar, fer madur i delimitar el que havíem començat a intuir com a propi en l'EP.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=_nCCHheYwfU

Pel que fa a les lletres, hi conviuen textos narratius i versos més lleugers. Per què heu treballat aquestes estructures?

A.P.D: El títol del disc és un bon resum del que volem manifestar. *Tot allò que una vesprada morí amb les bicicletes* és un vers extret d'un poema del llibre *Els miralls* (Edicions 62, 1970) de Pere Gimferrer. Amb aquesta frase volem expressar els records i la nostàlgia de no poder reviure certes coses.

P.C: El contingut del disc és com quan arribes de vacances, seus al sofà de casa i comences a rememorar tot el que t'ha passat al llarg de l'estiu. Hi ha moments romàntics, altres de festa, de riure...

A.P.D: Les estructures de les lletres, tant en el cas de la poesia com de la prosa, estan supeditades al tipus de cançons que estem fent. Per exemple, "Per uns quants dòlars de més" és lleugera i comercial, i en canvi a "Mentre xiulen els trens" no hi ha tornada sinó una part final que creix, va pujant i acaba a dalt. M'agraden molt eixe tipus de cançons, que exploten al final.

Fa falta un ukelele per a triomfar en l'escena del pop en català?

P.C: [Riuen] És una bona pregunta! Al principi sí, perquè sonava desafinat. La idea era desmuntar el xiringuito des de dins...

A.P.D: L'ukelele és per a lligar. I nosaltres vam dedicir incorporar-lo perquè d'alguna manera hem de relacionar-nos.

P.C: Al final teníem la possibilitat de clavar un ukelele o un sitar...

A.P.D: ...i com que cap dels dos no sabia tocar el sitar, vam posar l'ukelele.

P.C: L'ukelele és un instrument fàcil, que tothom coneix i que permet jugar!



Vienna Foto: Andrea Catalán

Però barba hípster i jersei de ratlles encara no, veritat?
A.P.D: No, ens hem marcat una línia roja!

P.C: Tenim un límit! De fet, l'ukelele ja l'estem deixant de banda i potser a partir d'ara tirarem cap al guitarró valencià.

Hi ha hagut una clara aposta pel relat audiovisual de la vostra música a les xarxes. Ho teniu tot ben clar i lligat?
A.P.D: Realment pense que no, però com que ens ix natural aparenta que sí, que estiga tot molt estudiat.

P.C: Anecdòticament, jo estudio disseny gràfic i els primers clips tenien una continuïtat, però al final ja no vam poder continuar i vam optar per trencar amb la línia i desco?locar la gent. Això també ha estat una motivació. El públic es pregunta: "Aquesta penya què està fent?". De fet, jo mateix també m'ho pregunte. Quan un grup fa una cosa diferent a la gent li pica la curiositat. I si, de deu persones que veuen un videoclip, dues es pregunten el perquè, ja està guai.

També sou agosarats quan teatralitzeu els videoclips o quan als concerts teniu un toc irònic i divertit. Aneu a explotar-ho més?
A.P.D: La teatralització va començar per necessitat. Al final dels concerts, com que no teníem més cançons, vam decidir improvisar uns diàlegs. I com que som dos músics ho compensàvem amb la part més teatral. Ara, amb més cançons i músics ho continuarem fent, perquè som així. Si fas una cervesa amb nosaltres veuràs que ens passem tota l'estona rient i dient bajanades. Això sí, tot anirà més supeditat a l'espectacle musical que no al teatral.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=MQgjbhbsA0s